

Εν Καλαβρία ἀπέθανεν ἐσχάτως ἄνθρωπός τις Μεταξάταστα καλούμενος, ὅστις διὰ διαθήκης κατέλιπε τὴν περιουσίαν του ἐκ 3000 φράγκων καὶ 150 κυψελῶν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀποθανόντος εὐρέθη καὶ ἄλλη προγε- νεστέρα διαθήκη δι' ἧς καθίστα γενικὸν κληρονόμον τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας, ἐκρίθη ὅτι δὲν εἶχεν οὗτος σῶας τὰς φρένας καὶ ἡ κληρονομία ἐδόθη εἰς συγγενῆ τινά, τὸν νόμιμον κληρονόμον αὐτοῦ.

Εἰς ἐκ τῶν ἄγγλων φυλάκων τοῦ μεγάλου Ναπο- λέοντος ἐν Ἀγία Ἐλένη ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Ἐδιμ- βούργῳ. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ καθεύξεως τοῦ γά- λου κατακτητοῦ ἦτο ὑπαξιωματικός, ἐτέθη δὲ βραδύ- τερον εἰς ἀποστρατείαν μὲ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ. Ἐκα- λέετο Ἰωαννάου Ἀλέξανδρος καὶ ἦγε τὸ 104 ἔτος.

Ἡ μακροτέρα εὐθεῖα σιδηροδρομικῆ γραμμῆ εἶνε ἐν νοτίῳ Ἀμερικῆ εἰς τὸ μεταξὺ Βουένος - Αὔρες καὶ Ἄνδρες διάστημα. Ἐκεῖ αἱ σιδηραὶ ῥάβδοι ἐκτείνονται εἰς μῆκος 335 χιλιομέτρων ἄνευ τῆς ἐλαχίστης καμ- πῆς. Ἄλλ' οὐδὲ γέφυρα ὑπάρχει καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, οὐδ' ἀνωφέρειά τις ἢ κατωφέρειά ἢ γραμμῆ εἶνε ἀπολύτως εὐθεῖα.

Τὸ προσεχὲς συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν θὰ συν- ἔλθῃ κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος 2—13 Σεπτεμβρίου ἐν ταῖς δύο σκανδιναυκίαις πρωτεύουσαις Στοκχόλμῃ καὶ Χριστιανίᾳ. Τὸ συνέδριον συνέρχεται τὴν φορὰν ταύ- την ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως Ὁσκάρ τῆς Σουηδίας.

Εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Λιθουανίᾳ τῆς Πολωνίας γυ- νὴ νεαρᾶς ἡλικίας, ἧτις φέρει ἐπὶ τοῦ ἄλλως κανονι- κωτάτου μετώπου δύο μικρὰ κομψότατα κέρατα. Ἡ γυνὴ αὕτη ἀπὸ τριῶν ἐτῶν εἶνε ἐγγαμος, ἔχουσα δὲ μορφὴν εὐάρεστον καὶ ἀγγελικὴν ψυχὴν—μεθ' ὅλον τὸ διαβολικὸν τοῦτο διάδημα—λατρεύεται ὑπὸ τοῦ συ- ζύγου τῆς.

Ἐν διασήμῳ ἐργοστασίῳ τοῦ Ἀμβούργου παρηγ- γέλη ὑπὸ πλουσίου ἀμερικανοῦ κλειδοκύμβαλον τοῦ ὁποίου ὅμοιον δὲν ὑπάρχει καθ' ὅλον τὸν κόσμον ὡς πρὸς τὴν πολυτέλειαν. Τὸ πλείστον μέρος αὐτοῦ φιλοτεχνεῖ- ται ἐκ πολυτίμου ξύλου καὶ ἐλεφαντόδοντος, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ εἰκόνων δύο ἐκ τῶν μεγίστων συγχρόνων ζωγρά- φων τοῦ Ἄλμα Ταδέμα καὶ τοῦ Μεσσονιέ. Τὸ κλειδο- κύμβαλον τοῦτο θὰ στοιχίσῃ ὄχι ὀλιγώτερον τῶν 180 χιλιάδων φράγκων!

Εἰς Ῥωσσίδα κυρίαν ὀνομαζομένην Σοφίαν Κομα- λεύσκη, ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν ἐκ τῶν πρώτων βραβείων τῶν μαθημα- τικῶν (prix Bordin).

Λειτουργεῖ ἀπὸ τινος ἐν Λονδίνω λεωφορεῖον κι- νούμενον διὰ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Εἶνε δὲ τοῦτο τὸ μόνον καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἤλεκτροκίνητον ὄχημα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ στρέφεται πρὸς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ νὰ κινήται ἐπὶ τῆς κοινῆς ὁδοῦ ταχύτερον ἢ τὰ συρόμενα ὑπὸ ἵππων.

Ὁ ἵππος Ὁρμόνθ νικήσας ἐν ταῖς ἵπδρομίαις τοῦ Σαίντ—Λέγερ ἐπωλήθη τῆς ἐπισούσας ἐν Λονδίνω εἰς τὴν μυθώδη τιμὴν 462,000 φράγκων.

Παραδοξοτάτην ἐντολὴν ἀφῆκεν ὁ πρότινος ἐν Μι- λάνῳ ἀποθανὼν ἑκατομμυριοῦχος Tagliabai: νὰ ἀποδώ- σωσιν εἰς αὐτὸν τὰς νεκρικὰς τιμὰς πενήτηντα ὁδο- καθαριστὰς φέροντες τὸ ἐνδύμα τῆς ἐργασίας, οἵτινες καὶ νὰ λάβωσιν ἀμοιβὴν 50 χιλιάδων φράγκων. Ὁ ἰταλὸς ἑκατομμυριοῦχος ὑπῆρξε κατὰ τὴν νεότητά του ὁδοκα- θαριστής, τοῦτο δ' ἐξίγει τὴν πρὸς τοὺς ἀρχαίους συνα- δέλφους ἰδιαιτέραν καὶ ὑστάτην αὐτοῦ στοργήν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐπιέγον φάρμακον.

- Λοιπόν, γιατρέ;
- Νά, ἢ σου γράψω ἓνα γιατρικὸ καὶ στείλῃς τὸν ὑπρέτην σου εἰς τὸ φαρμακεῖον νὰ τὸ πάρῃ.
- Καλά...
- Νὰ πάῃ ὁμῶς γρήγορα γιατί ἂν ἀργήσῃ χαμέ- νος ὁ κόπος.
- Χαμένος!
- Ναι! ὡς ποῦ νὰ ἔρθῃ τὸ γιατρικόν... Ἢ ἦσαι ἐντελῶς καλά.

Τὸ μόνον μέσον.

- Μεταξὺ γηραιῶν φίλων:
- Γερνοῦμε, φίλε μου, γερνοῦμε ἄμερα μὲ τὴν ἡ- μέρα.
- Τί νὰ γείνη πρέπει νὰ τὸ πάρωμεν ἀπόφασι, ἀφοῦ εἶνε τὸ μόνον μέσον γιὰ νὰ ζήσῃ κανεὶς πολλὰ χρόνια.

Μεταξὺ ἱατρῶν.

- Φαίνεσαι κρωμμένος, συναδέλφε!
- Μή με λές συναδέλφον σήμερα! βήχῳ ὅσ' ἀν πε- λάτης σου.

Παιδικὰ δάκρυα.

- Ἡ μικρὰ Τούλα διηγεῖται τὸ πρῶτ' εἰς τὸν μικρό- τερον ἀδελφόν της Πίπην τί ὄνειρον εἶδε τὴν νύκτα:
- Εἶδα πῶς ἤμουν ἔς τὸ ζαχαροπλαστεῖο κ' ἔτρω- γα γλυκά, κουφέτα.
- Τσ' ἐγὼ τί ἔτρωγα;
- Ἐσὺ δὲν ἦσουν μαζί!..
- Καὶ ὁ Πίπης ἀρχίζει τὰ κλάμματα!

Ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου.

- Ὁραϊότατον εἶνε αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον νόμισμα ποῦ ἔχετε καρφίτσαν, κυρία Ἀγαθοπούλου. Τί εὐμορφή κε- φαλή! Εἶνε Ἀπόλλωνος;
- Καὶ ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου προσβληθεῖσα:
- Ὅχι κύριε, εἶνε ἀπὸ—μάλαμμα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Συνηθέστατα εἶναι τὰ παράπονα τῶν γονέων, ὅτι δὲν προφθάνουσι ν' ἀγοράζωσιν ὑποδήματα τῶν τέκνων των. Ἐπειδὴ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς υπερβολικῆς δαπάν- ης δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε ἀκίνησιαν νὰ καταδι- κασθῶσιν οἱ ἀεικίνητοι μικροί, οὔτε νὰ ἀφίνωνται γυ- μνόποδες, τὸ μόνον πρὸς τοῦτο πρακτικὸν μέσον εἶναι νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὅσον ἔνεστι μεγαλειτέρα διάρκεια τῶν ὑποδημάτων. Τοῦτο δ' ἐπιτυγχάνεται ἂν ἀλει- φθῶσι τὰ πέλματα τῶν καινουργῶν ὑποδημάτων διὰ βρασμένου λινελαίου μέχρις ὅτου ἐμποτισθῇ ἱκανῶς τὸ δέρμα, τὸ δὲ ἄνω δέρμα χρισθῇ διὰ ζεστοῦ ρητι- νελαίου, ὅπερ καὶ τοὺς πόρους πληροῖ καὶ τὰ δέρματα καθιστᾷ ἐλαστικὰ καὶ ἀδιάβροχα. Οὕτω τουλάχιστον οἱ γονεῖς θὰ ἔχωσι τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ὑποδήματα ἐξεπλήρωσαν τὸ χρέος των ὅσον τοῖς ἦτο δυνατόν.